

קראתי את
ספרי בשם

בעזרת הבורא
יתברך שמו

ילקוט אברהם

ומשם זה יסדר והי לשלושה חלקים ולשלושה
שמות חלק א' שהוא ער הד' חלקי שיע נקרא
בשם ילקוט אברהם חלק ב' שם חמצא מכל
הני מילי מעלייתא נקרא בשם ויוסף אברהם
חלק ג' נקרא בשם אברהם אזכור כשם בן
הוא לקטתי לקומי בחר לקומי בגפית מן הבא
בידי יד כהה וכמו שאכאר בהקדמה זעירא
וכנראה לעין הרואה מלתא ברורה.

הובא לבית הדפוס ע"י השתדלות בן המחבר
ה"ה הרה"ח מו"מ וו"ח' ירוש' איש הנכבד וכו'
כשית מו"ה שלמה ישעי' ליפשיץ נר"י
מקיץ ראצפערט במדינות אונגארן.

וכל הכולה להסיג הספר הזה יפנה אל האדריקס
לזן המחבר דאעל"ה או אל האדריקס של המחבר
דאעל"ה בעדילות טעעכ"י.

תרצ"א

דפוס של ר' אהרן דוב מייזעלס במונקאטש.
Bernát Meisels Buchdruckerei, Mukačevo

להם ל"ו חכו"ו עכ"ל"ה ולכאורה למה מציא דיקא מפקוק זה לקיון וכי לא מלא בחכ"ך פקוק אחד שכתב בו חיצת ל"ה חזל עפ"י דצריז הקדושים נחא ווארד וכבר הצאחי לעיל אות קפ"ד המסנה וגמרא מנחות דפ"ה ע"ז דמון זית שמדליקין בו בחנוכה נקרא חכו"ה ע"ש וע"כ מציא סאזודרהס ז"ל דיקא מפקוק זה ל"ו חכו"ו פ"י ציוס שמינו דחנוכה שישלמונו להדליק ל"ו נרות צמון זית הנקרא חכו"ה ישכילו. זא"ת ויצינו לאחריהם ציוס שמיני דחנוכה ודו"ק והצן חיעצ:

(קפ"ח) עוד אפשר לי צמותן עעס לומר על"ה מה שנקרא יום שמיני דחנוכה צסס זאת חנוכה, דהנה מרגלא צלשון רז"ל לומר מדכתז זאת מכלל דאיכא עוד אחרת וכתב צסה"ק צכ"ש ז"ל מאורי חודש כסליו ענת מאמר צי נוסות המדשים אות ח' וז"ל צד"ס על כן קראו לימים האלת חנוכה שהוא חיכוך והרגל על לעתיד גאולה העתידה שאז יתגלה לנו האור הגנוז צסלימות כו"ש רז"ל וגנוז ללדיקים לעתיד לבא וכו' ע"כ נקרא כ"ד חכו"ה נר חיכוך והרגל לאור עולם בגאולה העתידה שיחגלה אור הגנוז כאמר צי יהי אור צגיו"ט רל"צ ע"ז ס"ג ו"ה צ"ן ע"ש דצריז הקדושים, ע"כ עזר זה צתשלים הדלקת הנרות צסמות ימי חנוכה שסס אז צמספר ל"ו הגנוזים צאור הגנוז דססת ימי צראשית שסימסו לאדה"ר ל"ו שעות ע"כ עזר זה נקרא יום זה יום שמיני דחנוכה צסס זא"ת חנוכה זא"ת מכלל דאיכא אחרת עוד המקוה לעתיד לבא שאז יתגלה לנו האור הגנוז צסלימות צצ"א וסצן וצאס נפסך לומר דוהאי טעמא נקרא יום שמיני דחנוכה צסס זאת חנוכה מפני שקורין צו צחורה זא"ת חנוכה המוצא נוכל ג"כ לומר ולפרש הכתוב זא"ת חנוכה המוצא זאת מכלל דאיכא עוד אחרת המקוה שיום זה הוא חיכוך והרגל על לעתיד לבא צצ"א כנזכר לעיל וסצן אף גס זא"ת:

חאו"ח סי' תרפ"ד

(קפ"ט) ע"י צפמ"ג א"א סי' תרפ"ד צד"ה ע"י לצוס וכו' שמוציא סס צסס סגלון וו"ה אייזיק דרשן ז"ל דכשחל פ"ה סצט ציוס ד' אזי יהי קור וסלג גדול צאותו חורף וסימנו ויג"ש עכ"ל ופירש לדצריז כך הוא כי כשחל ר"ח סצט ציוס ד' אזי סואג' צסצט ציוס וא"ה וסו סר"ה סל חיצת ויג"ש וא"ו יהי ג' סצט סלג גדול וקור יהי וק"ל:

חאו"ח סי' תרפ"ז

(ק"צ) מעול סתמהחי תמהי גדולה מסיכן רמות ונוצט מנסג ישראל הקדושים צכל עיר ועיר מדינה ומדינה גס אלל הלדיקים והססדיס כסצא ר"ח אדר מדבקין על הכתלים צציהס וצצחי כנסיעת וצחי מדססות כיירות וככתב עליהן משנכנס אדר מרצין צסמססה, ודייקא על סכותל מערצי וללד ססתח הלל דצנ הוא ומסתמא יס טעס לדצנ זה אמת סרז"ל אמרו צגוי חעניה דכ"ט ע"א כסס משנכנס אז מועטין צסמסה כך משנכנס אדר מרצין צסמסה

צטמחה ע"ש אצל לכתוב תיבות אלו על נייר ולדקו זכותל ולכגד הפתח
דיקא אין שום רוח לזה ונגוי הכ"ל גם לא מלאחי צטום ספר שיעשו כן או
שיאמרו עעס לזה :

אבל צעמ"י נהירין לי עיינין וכל ונכהג ישראל הקדושים לא לחנם הוקצע
כו"ש סרמ"א ז"ל אר"ח ס"י הר"ל ע"ש, והנה מלאחי צטערי תשובה ס"י
תל"ה סק"א שכתב צטום ספר וור וקלועה שאין לריך להזהר ולעשות
צטעודת פורים זכר לאצילת ירושלים וכו' ע"ש וזמן הגס"ק וציטעשטס ז"ל
כתב צאשל אצרחם ס"י חפ"ע דלגזי אפרו חג גם הלילה דלאחר אפרו חג
הולכות אחר היום שלפניו וכתב שם טעמו של דבר כעין שולכו גבי תענית
ופני לער טציום לא יאכל צטר צלילה שלאחריו וכ"ש צודה עוצה המוכרצם

עכל"ה (* נחזור לענינו מדברי המור וקליעה
הכ"ל ומדברי הגס"ק הכ"ל כיחא מואר
ונכהג ישראל הקדושים מ"ש שומדצקין
הניירות וצצתי מדרשות זכותל ונערכי כי
שם הפתח עפ"י רוב דפוס ונצאר צט"ע
אר"ח ס"י תק"ס ס"א לעשות צצחים זכר
למורצן וכנגד הפתח דיקא ע"ש ועיי
צטע"ת שם ושם צק"צ שצטע"ת הסעודה
לריכין לעשות זכר לזה ע"ש ורז"ל צגוי
תענית הכ"ל אמרו כשם משכנכס אצ וכו'
כך משכנכס אדר היינו תיכף משעת כניסת
אדר צר"ח מוצין צטמחה ומרובה מדה
עוצה *) ע"כ עזור זה טהגין לכתוב על
הניירות תיבת אלו דצרי רז"ל משכנכס אדר
מוצין צטמחה ומדצקין על סכחלים גם
צצתי כנקיות וצצתי מדרשות דייקא על
הכותל ונערכי וכנגד הפתח צמקום
ששון וצמחה ליהודים ודו"ק וכזון
צ"צ צצנין עיכרו אע"ן וקיימתי זאת צודה
עוצה ומרובה צעמ"ה :

חאוי"ח סי' תרצ"ג

(קצ"א) כתב לי צני רחמ"א דנפסאי הרה"ה
מוסרמ"ן נר"ו וז"ל והכני לעורר
אוחך וזה שתמיה"י לי צגוי שצת דכ"ד ע"א
דאמרו שם רז"ל איצעי לחו וזהו להזכיר
הנוכה בצרכת הוואן וכו' ע"ש ונדוע לא
נקיע

(*) הג"ה ומ"ש עוד שם וז"ל חולי
הוא מעין אכילת קדשים שהלילה
הולכות אחר היום ול"ע עוד צזה
עכל"ה ואני העני צדעת אדרצת
נתתי תיזוק ורז"י גדולה לדצרי
אלו ונגוי קוכה דמ"ה ע"צ דאמרו
שם כל העושה איסור לחג דאכילה
וסת"י כאלו צנה מוצח וסקריצ
עליו קרבן וכתב שם רס"י ז"ל
צטום ש"ש אומרים צד"ם צאכילה
וסת"י שהוא יוס שלאחר החג ע"ש
הרי שלך לפניך כי יוס זה אפרו
חג יס לו דין כקרבנות וקדשים
שהלילה הולכות צהם אחר היום
ודו"ק וכזון הוא ע"כ לדעתי תלעירה
אין שום ל"ע. צזה ע"כ הג"ה

הכותל ונערכי וכנגד הפתח צמקום
ששון וצמחה ליהודים ודו"ק וכזון

(*) הג"ה ועפ"י דצרי הכ"ל כ"ל
לומר רוב טעם עומ"ש וזן הגה"ק
ז"ל צטמרו דרכי תשובה על הס"ע
יו"ד ס"י קע"ע צטום זקינו הגה"ק
הצעל צג"ש ז"ל טציווי האדר
מוחרין לעשות ניסואין כל האדר
כולו חפ"י צחקרון הלצנה ע"ש
וכן הציא ג"כ ענ"ר ער אצי
קליע"א